

Mieczysław Bienia, M. Miśkiewicz

Horodyszczce, st. I, gm. Wisznice, woj. białkopodlaskie

Informator Archeologiczny : badania 29, 93

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(szelągów Jana Kazimierza, 1664-1666), narzędzie kościane służące do ornamentowania ceramiki oraz brązowa zawieszka z wypukłym przedstawieniem ludzkiej twarzy.

W wykopie zlokalizowanym na majdanie odkryto grobowiec murowany o wymiarach 2,7 x 1,4 m (częściowo zniszczony przez prace niwelacyjne prowadzone na grodzisku w latach 30. XX w.). Znajdował się w nim pochówek w trumnie. Szkielet w układzie anatomicznym leżał na osi wschód-zachód z głową na zachód. Kości kończyn górnych były zgięte w łokciach i złożone na klatce piersiowej. W trakcie eksploracji grobowca znaleziono 11 gwoździ żelaznych oraz fragm. tkaniny (pod kośćmi czaszki).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Dziale Archeologii Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Horodyszcze, st. I
gm. Wisznice, woj. białkopod-
laskie

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Biała Podlaska

Badania prowadził mgr Mieczysław Bienia wraz z klasą autorską LO w Komarówce Podlaskiej. Konsultant prof. dr hab. M. Miśkiewicz. Finansowane przez Fundację im. Stefana Batorego w Warszawie, Zakłady Mięsne „FELIX” w Rossoszu, Spółdzielnię Mleczarską „SPOMLEK” w Radzynie Podlaskim, Przedsiębiorstwo „POLK-RES” w Białej Podlaskiej. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne z XI-XII w.

Odkryte w latach 50. XX w. Grodzisko „Cerkwisko” ma kształt pierścieniowaty o średnicy 36 m. Całość otacza fosa. Obiekt położony jest na piaszczystym wyniesieniu wśród podmokłych łąk dna doliny rzeki Zielawy. W 1963 r. badania wykopaliskowe przeprowadził na nim mgr Andrzej Hunicz z Katedry Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Wykop założono na majdanie grodziska oraz przecięto wał, w profilu którego nie zauważono śladów konstrukcji drewnianych. Odkryto kilkaset fragm. ceramiki, żelazny grocik strzały oraz żelazne krzesiwo.

W 1995 r. wykop o powierzchni 1/2 ara założono na majdanie grodu, w miejscu gdzie występowały zagłębienia związane z działalnością poszukiwaczy skarbów. W wykopie odsłonięto jednolitą warstwę kulturową o miąższości nie przekraczającej 20 cm, z której uzyskano kilkadziesiąt fragm. ceramiki, żelazny uchwyt wiadra, nożyk żelazny. Pod warstwą kulturową w północno-wschodnim narożniku odkryto zarysy obiektu, który okazał się studnią. W górnej części miała ona konstrukcję drewnianą, z zachowanych resztek której pobrano materiał do analizy dendrochronologicznej.

Horodyszcze, st. III
gm. Wisznice, woj. białkopod-
laskie

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Biała Podlaska

Badania prowadził mgr Mieczysław Bienia wraz z klasą autorską LO w Komarówce Podlaskiej. Konsultant prof. dr hab. M. Miśkiewicz. Finansowane przez Fundację im. Stefana Batorego w Warszawie, Zakłady Mięsne „FELIX” w Rossoszu, Spółdzielnię Mleczarską „SPOMLEK” w Radzynie Podlaskim, Przedsiębiorstwo „POLK-